UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Lect. 1. Hæc est præclarum vas paracliti Spiritus Sancti. Antiph.

urn:nbn:de:hbz:466:1-56381

Visual Library

meli & Scapularis ſacri, ſiue in alijs Sodalitijs in honorem Beatiſſimæ Virginis erectis & frequentatis. Vt igitur occaſionem demus Paſtoribus & Concionatoribus Virginis encomia in pijs Congregationibus iſtis depromendi, adjecimus & hoc alterum Opuſculum de B. Virgine Maria varietate Thematum adornatum, ideoque vocauimus illud, *Maria Auguſta Fimbrias variegatas*, quia & de hac Regina ſcriptum eſt:

Pſal. 44.

Aſtitit Regina à dextris tuis, in veſtitu deaurato circumdata varietate. Variæ enim Congregationes quibus colitur, variæ laudes quæ promuntur, varia Symbola & Inſignia, quæ in eius gratiam geſtant eius pij cultores, variçque preces quæ ei offeruntur, ſunt velut Fimbriæ polymitæ & deauratæ quibus ornatur, quæ & ei gratæ ſunt ac Filio eius Ieſu Chriſto.

LECTIO I.

Thema. *Hæc eſt præclarum vas paracleti Spiritus Sancti. Antiph.*

Explicat Elogia B.M.V. ex dicta Antiphona Eccleſiæ.

INTER Titulos honorificos, qui Mariæ Deiparæ antur ab Eccleſia ſancta in Litanijs Virgineis, in tres hic conſideratione digni ſunt *Vas ſpirituale, Vas honorabile, Vas inſigne devotionis*: quibus hic quartus Titulus conſonat: *Præclarum Vas Spiritus ſancti.* In magna domo, inquit Apoſtolus, *non ſolùm ſunt vaſa aurea & argentea, ſed etiam fictilia & lignea: & quædam quidem in honorem: quædam autem in contumeliam.*

2. Tim. 2.

Felix eſt, qui in domo Dei ſe habet tamquam *Vas in honorem ſanctificatum, & vtile Domino, ad omne opus bonum paratum.*

2. Tim. 2.

Tale Vas fuit Maria, mundiſſimum, puriſſimum, ſanctiſſimum:

B.M.V. quale Vas

Vas gratiæ plenum & ſanctitatis: Vas humilitate profundum & capaciſſimum, ac diuino amore, cœleſtibusque donis refertum: Vas ſapientiæ & ſcientiæ ſupereminentis: Vas optimè & ſanctiſſimè ad omne Dei beneplacitum diſpoſitum, & ad Spiritus ſancti abundantiam omnem per chariſmata ſpiritualia ſuſcipiendam, concinnatum. Immò, Vas ipſo Deo plenum. Propterea hæc omnia de ea cantatur: *Hæc eſt præclarum Vas Paracleti Spiritus ſancti.* Et quia hanc inter omnes creaturas Deus ſpecialiſſima electione & dilectione honorauit, immò & electionis noſtræ Mediatricem fecit: ideò vult eam ſpecialiter honorari & glorificari. Propterea *Vas honorabile*, ſiue omni dignum honore audit, Cœlis & Terris ſpectabile, tamquam

Eccli. 43.

Vas admirabile, Opus Excelſi. Denique, quia hoc ſpirituale Vas diuinæ gratiæ non ſolùm plenum fuit, ſed etiam nobis ſupereffluens, & in nos refundens gratiam & cœlica dona, vnctionem & chariſmata odoratiſſima; hinc etiam dicitur *Vas inſigne devotionis.* Odoramentis pietatis & devotionis erga Deum plena fuit in terris, & ſuperplena, in cuius corde quotidiè offerebatur incenſum Thymiamatis ex omnibus aromatibus virtutum compoſitum in Cœlum vſque ſpirans ſuauiſſimè. Et nunc quoque illius odor totam Dei domum replet, & ad ſe attrahit Fideles animas, vt ſimili pietatis & devotionis affectu Deum colant. Vultque Dominus vt ad eam accedamus, & devotionem de eius plenitudine hauriamus, qua cor & anima noſtra perfundatur. Non ergò negligamus; quandoquidem & ad id invitemur canentes: *Hæc eſt præclarum Vas Paracleti Spiritus ſancti,* Ipſa continet non ſolùm aromata devotionis, ſed & vnguenta conſolationis ad medendum omnibus malis noſtris: continet & aquam ſanctificationis & emundationis, liquorem quoque viuificationis pro animabus emortuis.

Si S. Paulus ore ipſius Sapientiæ & Veritatis dictus eſt *Vas electionis*, quia ex millenis hominibus electus erat, vt gloriam Dei & Chriſti propagaret, & lucem ac vitam, cibum electum & medicinam, Cœlique vinum omnibus nationibus propinaret, ideoque tanta gratia repletus fuit: Quantò magis Maria *Vas electionis* dicenda, & Vas Spiritus ſancti Paracleti, quæ ipſum Deum capere debebat, & ad hoc longè ſublimius Paulo eligi inter omnes, & ſapientia ac gratia ampliori repleri, quam refunderet in ipſos Apoſtolos, & omnes Electos

Hæc eſt Glorioſa Ciuitas Dei.

1. Nihil glorioſius Ciuitate Ieruſalem, propter Templum & Sacerdotium, ita vt dicta fuerit *Ciuitas Regia & Sacerdotalis:* eamque ob titulum ab exteris Regibus fuit honorata, & muneribus condecorata.

2. Nihil antiquis glorioſius Ciuitate Roma, ob geſta bellica & triumphos de hoſtibus; quia totum ſibi ferè ſubdidit Orbem.

3. Nihil glorioſius ob ſapientiam Ciuitate Athenienſi, propter Gymnaſia, & Academias, ſiue Congregationes Virorum in omni genere doctrinæ peritiſſimorum, vbique celeberrima.

4. Nihil glorioſius Ciuitate Niniue, ob amplitudinem murorum, quæ dicitur in ſacro Codice, *Ciuitas magna itinere trium dierum* Quod quidem *Iona. 3.*
non ſolùm in circuitu intellige; ſed etiam quod ad eam pervadendam in directo, triduano opus fuerit itinere.

5. Sed his omnibus Ciuitatibus prætermiſſis, quarum gloria intercidit, de Virgine noſtra decantamus: *Hæc eſt Glorioſa Ciuitas Dei.* Vtique gloria ſuper omnes Ciuitates ſublimior; & numquam interitura gloria ſuperlaudabilis, quia hoc titulo ſpecialiſſime digna Ciuitas Dei, quam ſuo Deus inſigniuit Nomine, & diuino ſuo decorauit Stemmate, in qua inhabitauit, & admirabilia totis ſæculis effecit.

B.M.V. Ciuitatũ glorioſarum glorioſiſſima.

Hæc eſt glorioſior Ciuitate Hieruſalem, quandoquidem in ea Deus Templum ſibi elegit, non auro & gemmis, ſed Diuinitate ſua perornatum, & tota æternitate permanſurum.

Hæc eſt glorioſior Ciuitate Romana, triumphisque illuſtrior antiqua Roma: ad cuius pedes omnes Principes & Reges ſua detulêre ſceptra, ſub quibus & jacet Infernus, immò Sol & Luna.

Hæc

Hæc eſt glorioſior (ob ſapientiam) Græcorum & Athenienſium Academiâ: quia ipſius Sapientiæ & Mater & Domus effecta, per quam ad nos deriuatur omnis eruditio & ſalutis ſcientia.

Hæc eſt glorioſior (ob amplitudinem) Ciuitate Niniue; quæ omnis nationis homines recipit, protegit, & ſuis circumdat muris. De qua etiam ſcri-

Pſal. 86. ptum eſt: *Glorioſa dicta ſunt de te Ciuitas Dei: Ecce Alienigenæ, & Tyrus & populus Æthiopum hi fuerunt illic, &c.*

Hæc eſt *Ciuitas refugij* glorioſiſſima & ſecuriſſima. Longè ſecurior eſt, quam antiquus Aſylum Romæ à primis ſuis Conditoribus inſtitutum. De quo memoratu dignum eſt, nec à propoſito noſtro alienum, quod a Plutarcho & alijs refertur Hiſtoricis. Romulus, primus Vrbis Conditor, qui & ei nomen dedit, vt eam amplam faceret non ſolum murorum, ſed & habitantium multitudine, Aſylum eam fecit; ita vt qui huc confugiſſet, ſi erat ſeruus, iam liber fieret à Dominis; ſi debitor, eximeretur à creditoribus, ſi criminoſus aut homicida, immunis fieret à pœna & Magiſtratibus. Sic factum eſt, vt multi è diverſis nationibus illuc confluerent, & ius Ciuitatis nanciſcerentur, qui ob aliquod infortunium, vel ſeruitutis pondus, vel æs alienum, vel ob pœnæ timorem in proprio ſuo non erant ſecuti. Hinc Roma facta eſt *Ciuitas refugij* in exordijs fundationis ſuæ. Vt tamen his è diverſa natione congregatis foret communis Patria: ordinatum eſt, vt quiſque ciuium ex natiua terra aſportaret pugillum terræ, & intra muros Vrbis projiceret, ſicque quilibet pro natiua & propria terra Romam agnoſceret. Inde ergò Roma iam hoc titulo gloriata eſt, *Communis Patria & Ciuitas.*

B. M. V. Ciuitas refugij. Hæc ſi Virgini Mariæ, quæ glorioſa Ciuitas Dei dicitur, ſublimiori ſenſu accommodare voluerimus, meritò eam & Aſylum & Ciuitatem refugij appellauerimus: ad quam confugientes ſerui, Dæmonis poteſtati & dominio addicti, libertatem adipiſcuntur; & peccatorum graui ære oppreſſi abſoluuntur à debito; & criminoſi omnes veniam conſequuntur & gratiam; hicque protectionem omnem inveniunt, tamquam in Civitate, quæ omnes recipit piè accedentes, & eos in libertatem aſſerit. Hæc eſt *Communis Patria & Terra noſtra:* quia pugillum pulueris noſtri participat. De Adamo & luto vniuerſæ nationis compoſita eſt; fragilitatem terræ noſtræ agnoſcit, & de ea partem habuit in ſua prima conditione: ideoque nos recipit lubenter, fouet, protegit, & ad ſublimiora animat; ad

Pſal. 86. glorioſa accendit. *Sicut lætantium omnium habitatio eſt in ea.* Hæc ergò eſt glorioſa Ciuitas Dei, & Filiorum eius, quos a tenebris in lucem, à ſeruitute in libertatem, à criminibus transfert in partem ſortis Sanctorum.

Hæc eſt Mulier virtutis, &c.

Prou. vlt. Deipara Maria *Mulier virtutis* dicitur, quia eſt Mulier illa fortis, cuius pretium eſt ſuper omne pretium: Mulier ſtrenua & heroica, bellicoſa & militaris, hoſtibus terribilis, magis quàm Pallas armata, magis quàm Pentheſilæa Dux Amazonum, de qua Poëta Æneid. 1.

Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis
Pentheſilæa furens

Hæ Mulieres bellicoſæ Scutum gerebant breue, quod erat inſtar mediæ lunæ, & *Pelta* dicebatur. *Amazones* autem dictæ ſunt, à græca dictione, quæ idem ſignificat quod *ſine mammis.* Mos enim fuit Amazonibus, puellulis ſuis infantibus, maribus interfectis, inurere mammas dextras, ne impedimento eſſent ad pugnam conferendam, & ne ſagittarum iactus impediretur. At Mulier hæc virtutis exercitum ductat, tam virorum, quàm mulierum. Et mammis quidem ſuis pugnat, & aciem ſuam pro- *Mulierum bellicoſarum & virtutum B. M. V. excellentiſſima.*

Cant. 8. tegit, quia *Vbera eius facta ſunt quaſi Turris.* Habet tamen & ſub ſe fæminas ſine mammis pugnantes & triumphantes, quia eis vel abſciſſæ ſunt, vel aduſtæ. Tales fuêre S. Agatha, S. Barbara, S. Eulalia, S. Fides, Filia S. Sophiæ, & multæ aliæ. Denique ſine mammis etiam illæ cenſentur, Amazoneſque dicendæ ſunt, quæ per Virginitatem illas caſtrarunt, quarum infinitus eſt numerus.

B. M. V. mulier virtutis magis, quã Eua. Hæc eſt *Mulier virtutis*, magis quàm Eua, quæ Virago dicta eſt, hoc eſt maſcula & virilis, & tamen ſolis verbis blandis à ſerpente icta, mox manus dedit victa. Quomodo cecidiſti ad primum tentationis impulſum, ô Mulier, cui à Viro nomen roboris & virtutis inditum fuerat, dum *Iſſa ſiue Virago* diceris, & ex coſta hominis tota oſſea & robuſta formaris? Meminiſſe debueras tui nominis, tuæ formationis, vt ad primum tentationis ſenſum non dares ſic conſenſum. Sed Coſta quidem eras, at Coſta ædificata in mulierem, ideoque fundamentum tuum erat caro; ſic debilis & infirma facta es, quaſi Mulier, quaſi mollis aër. At noſtra altera Eva *Mulier virtutis* eſt, tota robuſta, tota cœleſtis, virtute diuina firmata, vt non titubet, nec in ea caro prævaleat: nec hoſtis inuidia & fortitudo. Ad hoc tibi ſubſtituta eſt, vt conterat caput ſerpentis tartarei, qui te ſupplantauit. Ideò ad eam Gabriel mittitur, *Fortitudo Dei.*

Iahel Iudic. 4. Hæc eſt Mulier virtutis pluſquam Jahel, quę caput Siſaræ, Ducis exercitus hoſtilis, clauo in tempora adacto transforauit, & eius acies mallei & claui acie confuſioni dedit.

Hæc eſt *Mulier Virtutis* pluſquam fæmina illa altera, quæ fragmen molæ è turri in caput Abimelech intorquens, illud contriuit; ita vt ad armigerum ſuum cum confuſione inclamare cogeretur: *Evagina gladium, & interfice me, ne dicatur quod à mulıere interfectus ſim.* *Iudic. 9.*

Hæc eſt *Mulier Virtutis* pluſquam Judith, quæ caput Holofernis intrepidè obtruncauit, & in muris Bethuliæ ſuſpendit, exercitumque totum in fugam pudibundam vertit; ita vt dicerent fugitantes: *Mulier vna confuſionem fecit in domo Nabuchodonozoris Regis.* *Judith. 14.*

Eſther. Hæc eſt *Mulier Virtutis* pluſquam Eſther, quæ

Aman hoſtem populi ſui profligauit, & erigi voluit in ſublime patibulum, vt fieret coruis pabulum.

B.M.V. mulier conterens caput ſerpentis antiqui.

His omnibus fortior eſt Maria, quia contriuit caput ſerpentis, veterrimi & deterrimi hoſtis humani generis, per partum ſuum, & per protectionem, quam dat contra eius venena. Adhuc hodiè conterit eius caput, quod & omnibus ſæculis fecit, dum Duces excitat exercitus Chriſtiani, qui pugnent contra hæreſes, errores & peccata, ac corruptos venenatoſque mores. Sic ipſa excitauit & animauit S. Athanaſium, vt contereret caput ſerpentis ſibilantis per Arium. Excitauit S. Cyrillum, vt contereret caput ſerpẽtis venena ſpargentis per Neſtorium. Suſcitauit & animauit S. Auguſtinum, vt contereret caput ſerpentis decipientis inſipientes per Donatum & Pelagium. Suſcitauit & armauit S. Dominicum contra Albigenſes, viroſa dogmata è capite ſerpentis depromentes. Suſcitauit S. Ignatium, S. Carolum Borromæum, & alios, contra Lutherum & Caluinum, eorumque ſectatores, Serpentis ſemen, & Viperarum germen. Hi omnes capiti Serpentis antiqui adhærentes ſunt; immò eius *Os & Lingua* blaſphema cenſendi ſunt, qui per eos euomit illeuiem execrandam blaſphemiarum in Eccleſiam & Mariam. Sed non deeſt vmquam *Mulier Virtutis*, ſuis ſuppeditans virgam & arma, quibus conteratur eorum caput, & *obſtruatur omne os loquentium iniqua.*

Prou. 31.

Hæc eſt iterum *Mulier Virtutis*, de qua ſcriptum eſt: *Fortitudo & decor indumentum eius, Byſſus & Purpura.* Virginitatis byſſu candida & charitatis purpura rubicunda eam exornant, ei fortitudinem conferunt & decorem. Hæc eſt, quæ non ſolum *apprehenuit digitis fuſum*, vt lanam & linum nobis contexeret in veſtimentum; ſed etiam *Manum ſuam miſit ad fortia.* Ipſa texuit Filio Dei veſtimentum humanitatis ſuæ ex lana & lino, ex purpura & byſſo: nobis autem domeſticis ſuis etiam de eius lana & lino dat partem, hoc eſt, de eius meritis; quia nuditas noſtra & frigus protegitur velut agnino vellere & candida lineaque puritate, in meritorum eius participatione. Hinc & de hac muliere forti dicitur: *Omnes domeſtici eius veſtiti ſunt duplicibus*, ſiue benè ſuffultis veſtibus & pretioſis; ideoque *non timent à frigoribus niuis.* Atque in Cœlo duplici gloria veſtientur cum ſpeciali ſigno, qui ei ſeruierint ſpeciali hîc deuotione. Sicut enim ſerui regij & Reginæ in Curia regia certis veſtibus & inſignibus deaurati procedunt, per quæ agnoſcuntur ſerui Regis & Reginæ: ita in Curia cœleſti ſerui B. Virginis ſpeciales ſpeciali ornatu & gloria fulgebunt, quâ præ alijs diſcernantur, dum adimplebitur perfectè illud: *Omnes domeſtici eius veſtiti ſunt duplicibus.*

Denique dicamus de illa ſcriptum eſſe: *Accinxit fortitudine lumbos ſuos, & roborauit brachium ſuum.* Sampſon roborauit brachium ſuum, cum mandibula proſtrauit mille viros: ſed non accinxit fortitudine lumbos, quia deceptus eſt à Dalila,

B.M.V. Succincta lumbos

& carni victrices manus tradidit. Dauid Vir fortis roborauit brachium ſuum, cum funda profligauit Goliam ſuperbum: ſed non accinxit fortitudine lumbos ſuos, quia ſuperatus eſt pulchritudine mulieris. At hæc mulier, lumbos & renes ſuccincta, brachio ſuo inuincibili pugnat contra hoſtẽ communem, & eum conterit ac conculcat, licèt calcaneo inſidiantem ſuo & ſuorum. Dicebat olim Dominus Job: *Accinge ſicut vir lumbos tuos. Interrogabo te, & indica mihi. Et ſi habes brachium ſicut Deus; aut ſimili voce tonas.* Certè accincta eſt lumbos pluſquam Vir generoſiſſima noſtra Heroina & Mulier Virtutis; & brachiũ habet ſicut Deus. Nam ſi Deus fecit potentiam in brachio ſuo, per Mariam fecit: Et cui primò *Brachium Domini reuelatum eſt*, niſi Mariæ? Ipſa genuit illum, cui nomen eſt *Brachium Domini.* Ipſa quoque ſimili voce ac Deus tonat, quia *Terribilis eſt vt caſtrorum acies ordinata*, totumque terret infernum voce ſua. Caſtra eius, caſtra Dei ſunt, quę fugant Pharaonem: *Equitatui meo in curribus Pharaonis aſſimilaui te.*

contra hoſtem communem pugnat.

Iob. 40.

Cant. 6.

Cant. 1.

Hæc eſt Sole ſpecioſior, Luna pulchrior, Aurora rutilantior.

Hoc explicatum eſt à nobis ſuper *Aue Maris Stella*, Lect. 1. Nihil repetendum hîc igitur duximus. Vide ibi.

Hanc peccatores deuotè adeamus,
Rea pectora tundamus.

Ad Chriſtum accedamus per Mariam, quia hæc eſt Mediatrix noſtra: ſed accedamus deuota mente, & cum cordis compunctione; ſiſtentes nos coram Deo tamquam reus læſæ Majeſtatis, flexis genibus, manibus junctis, oculis demiſſis cum confuſione. Ac in ſignum contriti cordis, pectus percutiamus. *Quid eſt tundere pectus*, inquit S. Auguſtinus ſerm. 8. de verb. Dom. *Niſi arguere quod latet in pectore, & euidenti pulſu occultum caſtigare peccatum?* Rea ergò pectora tundamus, flagellis nos dignos exiſtimantes, & plagis: ſicque ſignificemus nobis in deſiderio eſſe vt cor, quod peccauit, quod peccatorum fons eſt & origo, commoueatur, conteratur, affligatur; & ſi durum ſit, inſtar petræ à Moyſe percuſſæ, hac percuſſione molliatur, & aquam lacrymarum donet. Percutiamus quoque illud tamquam ſilicem, vt ſcintillæ ignis, hoc eſt, deſideria ardentia melioris vitæ ab illo eliciantur. Percutiamus illud, vt illud excitemus ſoporatum, ad euigilandum, & ſuppliciorum æternitatem conſiderandam, miſericordiamque tempore oportuno implorandam.

Quid ſit tundere pectus.

Sancta, Sancta, Sancta,
Maria clemens & pia, Domina noſtra.

Sicut Angeli continuò inſonant: *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth*; & nos ad eorum imitationem idem quotidiè repetimus in terris: Sic etiam, teſte Pontifice Joanne 22 in Bulla (quam vocant Sabbatinam) in gratiam Ord. B. Mariæ de Carmelo edita, Angelici ſpiritus Beatiſſimæ Virgini Deiparæ continuò perſonant, *Sancta,*

Sancta,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Sanctitas, & excellentia nominis Mariæ, ſumma eſt, poſt nomen Ieſus.

Sancta Sancta. Maria Angelorum & Hominum Regina! Nempè poſt nomen Dei & Jeſu Chriſti ſanctum eſt nomen Mariæ, Angelisque & Hominibus eſt venerabile. Vnde quidam ex antiquis Patribus de illo ſic diſſerit: *Dedit tibi Maria Trinitas nomen. quod poſt nomen Filij tui eſt ſuper omne nomen, vt in nomine tuo omne genu flectatur, cœleſtium. terreſtrium, & infernorum. Hoc nomen ſuper omnia nomina Sanctorum reficit laſſos, ſanat languidos, illuminat cæcos, penetrat duros, vngit agoniſtas, iugum Diaboli extrudit. Tantæ excellentiæ eſt, vt ad eius invocationem, Cœlum & Terra lætetur, Angeli congaudeant, Dæmones tremant, infernus conturbetur.* Meritò igitur ei cum Angelis decantamus, *Sancta, Sancta, Sancta,* ſonoro Triſagio.

1. 1. *Sancta,* prædeſtinata à Patre: *Sancta,* electa à Filio: *Sancta,* à Spiritu ſancto ſanctificata.

2. 2. *Sancta,* quia ſine peccato originali; *Sancta,* quia ſine labe mortali: *Sancta,* quia ſine macula veniali.

3. 3. *Sancta,* in Conceptione & Nativitate: *Sancta,* decurſu totius vitæ: *Sancta,* in morte, & tota æternitate.

4. 4. *Sancta,* quia Vas electionis puriſſimum: *Sancta,* quia Ciuitas Dei & Templum: *Sancta,* quia Mulier virtutis, conterens caput ſerpentis.

5. 5. *Sancta,* quia in cœlo honorata ab Angelis: *Sancta,* quia in terris exaltata ab hominibus: *Sancta,* quia in Purgatorio invocata ab animabus iuſtis.

6. 6. *Sancta,* quia infimam Angelorum Hierarchiam ſuperans puritate & ſanctitate: *Sancta,* quia ſecundam ſuperans gratia & virtute: *Sancta,* quia ſupremam ſuperans charitate & ardore.

7. 7. *Sancta,* ſuper omnes Patriarchas: *Sancta,* ſuper omnes Prophetas: *Sancta,* ſuper omnes Juſtos antiquos.

8. 8. *Sancta,* ſuper omnes Apoſtolos & Martyres: *Sancta,* ſuper omnes Confeſſores & Sacerdotes: *Sancta,* ſuper omnes Fœminas & Virgines.

9. 9. *Sancta* in doctrinis: *Sancta* in exemplis: *Sancta* in miraculis.

10. 10. *Sancta* ante partum: *Sancta* in partu: *Sancta* poſt partum: quia intacta ſemper & inviolata mente & carne.

11. 11. Si dicebat populus & ſacerdotes ac ſeniores Iudith: *Ora pro nobis, quia Mulier ſancta es;* (*Iudith. 8.*) quantò maiori ratione id dicere nos debemus Mulieri huic & Virgini, ac Dominæ noſtræ, quæ *Sancta,* eſt orans pro peccatoribus, vt erigantur: *Sancta,* orans pro pœnitentibus, vt veniam conſequantur; *Sancta,* orans pro juſtis, vt in gratia confirmentur.

12. 12. Deniq; dicamus, quod *Sancta ſit & Ter ſancta,* quæ ſanctitate ſua, & interceſſione, ac meritis. Tria à nobis flagella primaria Dei poteſt amoliri. Quapropter ſubditur: *Maria Virgo clemens & pia nos à peſte & ſubitanea morte, & ab omni tribulatione ſanctis tuis precibus liberatos fac conſortes cœleſtis gloriæ.*

B Virgo tria à nobis mala avertit.

Conformiter dictis ſic èam ſalutat B. Ephrem. *Aue periclitantium auxiliatrix: aue peccatorum refugium atque diuerſorium: aue ſpes omnium proborum aduerſis caſibus afflictorum: aut virorum pariter & mulierum Regina & Patrona: aue noſtra Conſolatrix, quæ mœrores ſedaſti, & oppreſſorum moleſtias leniſti, cunctasq; oppreſſiones ſuſtuliſti; aue Portus tutiſſime in hac vita nauigantium: aue firma ſalus vniuerſorum Chriſtianorum ad te ſincerè & verè recurrentium; aue noſtra omnium protectio inſignis & gloria.* Hæc S. Ephrem. Quibus verbis & nos hic Elogia Virginis Deiparæ concludimus.

Lib de Laudibus Virg.

Nota *Poſſet hic tractari, quomodo B. Virgo ſpecialiter à peſte protegat, & exemplis id comprobari.* Sed de hoc alibi dixi, Opuſculo de SS. in peſte invocandis infrà.

LECTIO II.

Thema. *Extollens vocem Mulier quædam de turba dixit illi: Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ ſuxiſti.* Luc. 11.

Qua occaſione pia mulier hanc vocem benedictionis & beatificationis, Chriſtum, eiusque digniſſimam Matrem concernentem, non ſolum in medio plebis indoctæ, ſed & Procerum ac Seniorum Religionis & Sapientiæ opinione turgidorum ſublimiter protulerit, repetendum eſt ex Evangelio. Cum nempè Chriſtus ejeciſſet dæmonium mutum, & cæcum, & ſurdum, infremuerunt aduerſus eum Scribæ & Phariſæi, jactantes blaſphemam vocem: *In Principe Dæmoniorum eijcit dæmonium.* Torquebant invidos opera illa Chriſti magnifica. Tenebras conantur offendere tantæ luci, Lucem, tenebras; Bonum, malum vocitant. Inſtar Saulis improbi ſe gerunt. Ille Dauidem pſallentem cithara vt dæmonium eijceret, lancea conatus eſt perfodere. Quid porrò aliud eſt blaſphemia, quam vibrant in Chriſtum, ſuaui & efficaci verborum ſuorum harmonia dæmonium eijcientem, quam lancea venenata qua eum confodiant? De illis verum eſt illud: *Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes venenum aſpidum ſub labijs eorum.* Et rurſus: *Dentes eorum arma & ſagittæ, & lingua eorum gladius acutus.*

Declaratur hic Elogia Veteri Virginei, & conſequẽter ipſius Deiparæ Mariæ. Luc. 11.

Iſa. 5.

1. Reg. 18.

Pſal. 136.

Pſal. 56.

Hanc interim Lanceam viroſam, & Gladium acutum blaſphemiæ, Clypeo Sapientiæ ſuæ excipit Dominus, & efficaciſſima ratione eius aciem confringit, eosque convincit. Sed & mox ſuſcitat ſpiritum mulieris piæ è media turba, quæ eos publicè publica laude confundat. Illi ergò, invidia diſtortos habentes oculos, nolebant agnoſcere doctrinam & ſapientiam, virtutem & miracula Chriſti: ſed adſcribebant dæmonio mente & voce impijſſima. At Mulier ſimplex, puris & lucidis omninò oculis hæc omnia in Chriſto contemplans, in jubilum cordis, & vocem laudis erumpit: & ipſum non dæmoniacum. ſed felicem & beatum proclamat, eiusque Matrem, quæ eum genuit & lactauit,